

ОБЕРІГ СВОЇМИ РУКАМИ

◆ МАЙСТРИНЯ

Завідувачка відділом обслуговування Зарічненської районної бібліотеки, керівник жіночого клубу «Сучасниця» Тетяна Бондаренко зарекомендувала себе не лише як молодий успішний спеціаліст. Тетяна – справжня народна майстриня. Ляльки-мотанки, виготовлені її руками, - то маленьке, неповторне диво. Роботу молоді зарічненки вже гідно оцінили її колеги з Рівненської обласної бібліотеки та Української бібліотечної асоціації. А чудесна мотанка «Вишенька» віднедавна стала окрасою етно-музею «Народна лялька», що діє при бібліотеці міста Тернопіль.

Як відомо, мотанки (вузликові ляльки)-давні родинні обереги українців. Вони уособлюють собою єднання сімейних зв'язків поколінь, є символами добра та благополуччя, надії на краще. Водночас – це сильний сакральний предмет. Тетяна захопилась виготовленням мотанок чотири роки тому. Її історія почалась зі шкільного конкурсу. 9-річному Максимку потрібно було принести в гімназію ляльку. Ото мама й взялась до справи.

- З головою поринула в Інтернет, він завжди «рулить», і я, начитавшись вдосталь інформації, виготовила свою першу Берегиню. Лялька була настільки гарненькою, що зайняла I місце. Син приніс додому грамоту і серйозно сказав:

«Мамо, грамота – твоя», - розповідає Тетяна. – А потім на війну збирався чоловік. Я зробила за півгодинки таку малесеньку мотанку. Так молилась, коли її робила, у вузлик поклала монетку, землю, святу травичку і навіть дрібку просфорочки. Рік і два місяці Сашко не виймав той оберіг зі своєї кишені. Лялька була з ним повсюди, аж допоки не повернувся додому. А потім з'являлись ляльки з тієї чи іншої нагоди. Майже всі відразу роздаровувала. Подружці на річницю весілля вручила Нерозлучників – це Він і Вона зі спільною парою рук. Серед моїх мотанок є Наречена, Ангели, Травниця, Берегиня, Вишенька. Цю ляльку почала робити з нагоди поїздки в Тернопіль. Українська бібліотечна асоціація організувала поїздку бібліотечних працівників Рівненщини до Тернополя. Це був професійний візит по обміну досвідом. Я знала, що у Тернополі практикують створення музеїв при бібліотеках. Ось і готувала для цієї події Вишеньку. Часу було обмаль, тож працювала над мотанкою ще й у дорозі.

Та як приємно було бачити усім колегам, що у музеї, поміж триста народних ляльок, Вишенька Тетяни була найяскравішою. Майстриня розповідає, що найбільше у мотанці їй імпонують хрести. Як відомо, вони символізують обличчя цієї ляльки. Їх є дуже багато видів. Тетяна поки що опанувала три. Взагалі ж, від моменту задуму

ляльки і до її виготовлення, проходить чимало часу. Добирається хрестик, кольори, матеріали, вбрання. Й за цей час мотанка стає для майстрині маленьким дитям. Таким милим, рідним, що розлучатися з лялькою буває досить складно. Окрім мотанок, Тетяна виготовляє ще й віночки. Серед улюблених квітів, що майструє для прикрас молода місткinya, волошки, ромашки, маки, анемони, еустоми, троянди. Каже, що в роботу вкладає найліпші помисли душі, а тому й працює лиш тоді, коли є настрої та натхнення. Бо ж їх на конвеєр поставити не можливо.

Галина ГАВРИЛОВИЧ